

ham vistnok særlig skikket til denne Plads. Der er derfor nok Grund for os til at skænke hans Minde en venlig Tanke.

Charlotte Norrie,
født Harbou.

Brev fra Zürich

til

„Kvinden og Samfundet“.*)

Fra Dr. phil. Frk. *Majkki Friberg.*

Indhold: Kvindelige studerende ved Universitetet i Zürich.

I.

Theorier over Kvindestudier.

Lige siden Spørgsmaalet om Kvindekønnets Menneskerettigheder er kommet til at staa paa Dagsordenen, har Kvindens Ret til at tilegne sig Kundskaber været et af de Punkter, som maaske indtil videre har givet Anledning til flere forskellige Udtalelser end nogen anden Side af Sagen.

Havde Kvinden de nødvendige Betingelser for at studere? Var det gavnligt for Samfundet, at hun begav sig ud paa en Bane, som man hidtil havde ment udelukkende tilhørte Manden? Vilde hendes Kvindelighed ikke tage Skade deraf? Disse og lignende Spørgsmaal dukkede bestandig frem og udspandtes til endeløse Betragtninger, i Særdeleshed efter at tyske lærde med deres bekendte Grundighed gav sig i Lag med dem. Man prøvede, man granskede, man diskuterede og disputerede, men næsten altid var dog Resultatet det samme: Kvindekønnet egnede sig ikke for videnskabelige Studier. Baade Kvindens naturlige Bestemmelse og hendes aandelige Underlegenhed stod i Vejen derfor. Blandt dem, der især gentog dette sidste Argument, var Professor v. Bischoff i München, som i den Henseende støttede sig paa Kvindens mindre Hjerne. Som berømt Fysiolog kunde han lægge Ord i Vægtsskaalen, der vejede tungt, og Sagens Venner kunde vanskeligt holde Stand imod ham; thi de anede jo ikke (den lærde Professor selv endnu mindre) at *hans egen Hjerne var lettere end Kvindehjerner gennemsnitlig, hvilket efter hans Død konstateredes.*

*) Forsinket af Mangel paa Plads.